

ایا می توان اراضی شدیداً شور و سدیمی جنوب اصفهان را با استفاده از پساب شهری اصلاح کرد؟

امینه مردیها^۱، ناصر هنرجو^۲، عباس طغیانی^۲
دانشجوی کارشناسی ارشد خاکشناسی دانشگاه آزاد اصفهان، ^۲-عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اصفهان

چکیده

به منظور کاهش محدودیت اراضی شور و سدیمی، واقع در جنوب اصفهان و بررسی امکان استفاده از منابع آب غیر متعارف جهت اصلاح این اراضی، تحقیقی در قالب طرح فاکتوریل با پنج تکرار و تیمار مختلف آبشویی شامل: ۱- آب چاه منطقه، ۲- پساب در شش مرحله، ۳- تناوب آب چاه و پساب، ۴- مخلوط آب چاه و پساب و ۵- پساب در یک مرحله هر کدام به ارتفاع کل ۶۰ سانتی متر به مدت دو ماه اجرا شد، ۶- شاهد بدون اعمال آبشویی. و از سه عمق خاک ۰-۳۰ و ۳۰-۶۰ و ۶۰-۹۰ سانتی متری نمونه برداریو برخی از خصوصیات شیمیایی و فیزیکی خاک و آب و پساب اندازه گیری شد. نتایج نشان داد که استفاده از پساب بیشترین تاثیر معنی دار را در تغییر SAR، pH، ECe، گچ خاک داشته است. کاربرد تیمارهای مختلف تاثیر معنی داری بر مقدار بیکربنات، OM، و P، Ks و Bd خاک نداشته است.

واژه های کلیدی: آبشویی، پساب فاضلاب شهری، خصوصیات شیمیایی خاک، خصوصیات فیزیکی خاک

مقدمه

شور و سدیمی بودن خاک، اثرات متفاوتی بر رشد و عملکرد گیاهان دارد و در ادامه باعث فرسایش خاک می شود. در خاک هایی با شوری زیاد وجود یون های محلول، با کاهش پتانسیل اسمزی، به گیاه آسیب می رساند. شوری و سدیمی و ماندابی شدن اراضی پدیده های مرتبط با یکدیگر هستند. این پدیده ها بر حرکت آب در خاک اثر گذاشته و تابع عواملی مانند شرایط آب و هوایی، ویژگی های خاک و آب آبیاری می باشند. بافت خاک، پستی و بلندی، مقدار شوری آب زیرزمینی، مقدار آب آبیاری، غلظت املاح و ترکیب کاتیونی و آنیونی آب آبیاری از جمله عوامل مؤثر در شور شدن اراضی می باشد (برزگر، ۱۳۸۷).

در بسیاری از نقاط جهان منابع آب مناسب برای بهره گیری رو به کاهش است و با توجه به مصارف روزافزون آن در جوامع شهری و صنعتی و افزایش سرانه مصرف آب، تدریجاً کاهش می یابد. در مناطقی که با کاهش منابع آب روبرو هستیم به زیر کشت بردن زمین های شور و استفاده از آب های غیر متعارف مورد توجه قرار می گیرد. پساب فاضلاب که زمانی به عنوان منبع آلودگی تلقی می گردید، هم اکنون در جهان به عنوان یک منبع جدید تأمین آب مطرح می باشد. با توجه به ماهیت دوگانه پساب، بازیافت آب به عنوان یکی از راهکارها و فرصت های کلیدی جهت بهبود وضعیت آب مطرح می باشد که از آلودگی منابع آبی و در نتیجه تنزل کیفی آن جلوگیری می کند و از سوی دیگر با عرضه منابع جدید تأمین آب، می تواند زمینه ساز تأمین نیازهای آبی گردد (ثابت رفتار، ۱۳۸۰).

وسعت اراضی شور و سدیمی در استان اصفهان بیش از ۶۰ هزار هکتار برآورد شده و روند رو به افزایش دارد. با توجه به محدودیت موجود در خاک های شور و سدیمی اهمیت آبشویی و اصلاح این خاک های مشخص می گردد.

مواد و روش ها

این تحقیق در اراضی شرکت فکا واقع در جنوب اصفهان که بین طول جغرافیایی ۱۵ ۴۳ ۵۱ تا ۰۰ ۴۵ ۵۱ و عرض جغرافیایی ۰۰ ۳۱ ۳۲ تا ۵۳ ۳۱ ۳۲ واقع شده است انجام گرفت. منطقه دارای اقلیم خشک و خیلی گرم با تابستان های خشک است. میانگین بارندگی سالیانه ی اصفهان ۳/۱۴۷ میلی متر، میانگین درجه مطلق سالانه ۱۶ تا ۴۱ درجه سانتی گراد و تبخیر و تعرق سالیانه ۵/۱۴۹۵ میلی متر می باشد (سازمان هواشناسی کشور استان اصفهان، ۱۳۹۲). خاک محل اجرای این طرح در سیستم رده بندی خاک آمریکایی ۲۰۱۴ Fine Clayey, Mixed, Active, Thermic, Typic Gypsiteorrerts قرار گرفته است (آزادی پور و همکاران، ۱۳۹۳).

به منظور بررسی و مقایسه اثر پساب فاضلاب شهری و آب چاه بر خاک های محدوده مورد مطالعه در دشت مرغ، در یک طرح فاکتوریل یک قطعه زمین به ابعاد ۲۰*۲۰ متر مربع در اراضی شرکت فکا انتخاب گردید و در آن کرت های ۲*۲ متر مربع ایجاد شد به طوری که کرت ها در ده ردیف و ده ستون قرار گیرد. به منظور جلوگیری از خطای ناشی از نشت آب، کرت های ردیف ها و ستون ها یکی در میان انتخاب گردید و در آنها به طور کاملاً تصادفی ۵ تکرار از هر تیمار آبشویی قرار داده شد. تیمار اول) آبشویی با آب چاه به ارتفاع ۶۰ سانتیمتر در ۶ مرحله هر مرحله ۱۰ سانتیمتر تیمار دوم) آبشویی با پساب فاضلاب شهر بهارستان به ارتفاع ۶۰ سانتیمتر در ۶ مرحله هر مرحله ۱۰ سانتیمتر

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

تیمار سوم) آبشویی با تناوب پساب و آب چاه به ارتفاع ۶۰ سانتیمتر در ۸ مرحله، ۵/۷ سانتیمتر پساب و ۵/۷ سانتیمتر آب شور تیمار چهارم) آبشویی با اختلاط آب چاه و پساب، با نسبت ۵۰٪ و ۵۰٪ به ارتفاع کل ۶۰ سانتیمتر در ۶ مرحله هر مرحله ۱۰ سانتیمتر تیمار پنجم) آبشویی با پساب ۶۰ سانتیمتر در یک مرحله تیمار ششم) شاهد بدون اعمال آبشویی پس از اتمام پروژه از عمق های ۳۰-۶۰، ۶۰-۹۰ و ۹۰-۶۰ سانتی متری خاک نمونه برداری صورت گرفت و برخی از خصوصیات شیمیایی و فیزیکی خاک و آب چاه و پساب مورد استفاده اندازه گیری گردید. سپس با استفاده از نرم افزار SPSS آنالیز های آماری انجام گرفت.

نتایج و بحث

خصوصیات شیمیایی پساب و آب چاه: بر اساس دستورالعمل های فائو که در کتاب آیرز و وست کات^{۶۵} (۱۹۸۵) ارائه گردیده است اسیدپته آب چاه و پساب مورد استفاده در حد طبیعی می باشد. شوری آب چاه و پساب به ترتیب برابر ۸/۱۲ و ۲ دسی زیمنس بر متر بوده که بر اساس استاندارد های فائو استفاده از آب چاه دارای محدودیت شدید ولی کاربرد پساب در آبیاری دارای محدودیت متوسط می باشد. از نظر تاثیر آب آبیاری بر نفوذپذیری خاک، که با توجه به شوری و SAR آب آبیاری تعیین می گردد در مقایسه با استانداردهای فائو، آب چاه و پساب مورد استفاده هر دو بدون محدودیت محسوب می شوند. از نظر میزان کلر و سدیم، مقدار این دو عنصر در آب چاه در حد سمی بوده ولی در پساب بدون محدودیت می باشد. غلظت عناصر غذایی اصلی ازت، فسفر و پتاسیم در پساب قابل توجه بوده، ضمن اینکه بر طبق استاندارد سازمان محیط زیست ایران (۱۳۷۳) در محدوده مجاز جهت استفاده آبیاری و کشاورزی قرار دارد. با توجه به استاندارد های ارائه شده در جدول ۱ ملاحظه میشود که آب چاه و پساب مورد استفاده از نظر فلزات سنگین مانند منگنز، آهن، مس، کادمیوم، روی و سرب در حد مجاز استاندارد سازمان محیط زیست ایران (۱۳۷۳) و فائو (۱۹۸۵) قرار دارند ولی کبالت بیش از محدوده مجاز استانداردهای بیان شده می باشد.

خصوصیات شیمیایی و فیزیکی خاک: خاک منطقه دارای بافت رسی بوده و اسیدپته بالاتر از ۸/۷ و هدایت الکتریکی بالاتر از ۲۵ دسی زیمنس بر متر و نسبت جذب سدیم ۳۷ در عمق اول می باشد (جدول ۲)، که آن را جزو خاک های شور و سدیمی قرار می دهد در ضمن نفوذ پذیری خاک ها کم می باشد.

جدول ۱- خصوصیات شیمیایی پساب و آب چاه مورد استفاده

پارامتر	واحد	استاندارد پساب	
		ایران*	FAO**
pH	-	۵/۸-۶	۸-۵/۶
EC	dS/m	۰/۲/۲	۷/۱۲
سدیم	me/l	۹/۵	۳/۵۶
کلسیم	"	۶	۴۰
منیزیم	"	۲/۷	۶/۳۱
نسبت جذب سدیم	-	۳/۲	۴/۹
کلر	"	۶/۳	۹/۸۸
بی کربنات	"	۶/۳	۶/۲
ماده آلی	%	۴۳/۵	ناچیز
پتاسیم	me/l	۵/۹۹	۶/۴۰
ازت	mg/l	۵/۳۱	ناچیز
فسفر	mg/l	۷/۴۶	ناچیز
منگنز	"	۰/۱۵/۰	۰
آهن	"	۴۰۹/۰	۲۷/۰
مس	"	۰۰۷/۰	۰
کبالت	"	۰۵/۰	۵۱/۰
کادمیوم	"	۰۰۷/۰	۰۰۶/۰
روی	"	۰۰۲/۰	۰۱۶/۰
سرب	"	۰۰۷/۰	۰

FAO سازمان محیط زیست ایران (۱۳۷۳) - ** آیرز و وست کات (۱۹۸۵) گزارش *

جدول ۲- خصوصیات شیمیایی و فیزیکی خاک

پارامتر	واحد	عمق
		۹۰-۶۰
		۶۰-۳۰
		۳۰-۰

^{۶۵}. Ayres and westcot

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

۵/۷	۸/۷	۸/۷	-	pH
۲/۱۵	۲۵/۲۱	۵/۲۵	dS/m	EC
۱۷	۱۶	۷/۳۶	-	نسبت جذب سدیم
۱۱۳	۱۲۱	۱۶۰	me/l	کلر
۲۰	۶/۱۹	۸/۲۶	"	بی کربنات
۵/۶	۸/۲۶	۸/۵۴	%	گچ
۴۰	۲۹	۹/۲۱	%	آهک
۸۸/۰	۲۸/۱	۴۷/۱	%	ماده آلی
۰۹/۰	۰۹/۰	۱۲/۰	%	ازت
۳۳/۲	۵۶/۱	۷۹/۱	mg/kg	فسفر
۰۶/۵	۸۷/۱۰	۴۶/۱۳	me/l	پتاسیم
۸۳/۱۷	۸۷/۱۶	۶۳/۱۰	me/۱۰۰g	ظرفیت تبادل کاتیونی
۲۶/۱	۲۷/۱	۳۱/۱	g/cm ^۳	وزن مخصوص ظاهری
۲۰/۰	۲۷/۰	۲۵/۰	cm/h	هدایت هیدرولیکی اشباع
C	CL	CL	-	بافت خاک

تأثیر تیمارها بر خصوصیات شیمیایی و فیزیکی خاک: نتایج کاربرد تیمارهای مختلف آبیاری نشان می‌دهد که استفاده از پساب بیشترین تأثیر معنی‌دار را در کاهش شوری خاک داشته است (شکل ۱). نتایج نشان داد که بین دو روش استفاده از پساب یعنی کاربرد مقدار پساب در یک مرحله و کاربرد آن در شش مرحله تفاوت معنی‌داری وجود نداشته است. فیضی (۲۰۰۱) نشان داد که استفاده از پساب فاضلاب در آبیاری مزارع باعث کاهش هدایت الکتریکی عصاره اشباع خاک گردید. علت این امر را می‌توان در بالا بودن هدایت الکتریکی خاک قبل از کاربرد پساب و کم بودن هدایت الکتریکی پساب فاضلاب شهری دانست.

در شکل (۲) مشاهده می‌شود نسبت جذب سدیم در عمق اول در تمامی تیمارها کاهش معنی‌داری را نشان می‌دهد که کاربرد پساب در یک مرحله و کاربرد پساب در شش مرحله بیشترین کاهش نسبت جذب سدیم خاک را نسبت به شاهد داشته است. در عمق دوم فقط در کاربرد پساب در یک مرحله کاهش معنی‌داری را در مقدار نسبت جذب سدیم مشاهده است و در عمق سوم خاک مقدار نسبت جذب سدیم خاک افزایش یافته است که علت آن احتمالاً انتقال سدیم از لایه‌های بالایی خاک به این عمق خاک بوده است. نتایج مطالعه‌ای مشابه توسط بهارداواژ^{۶۶} (۲۰۰۷) نشان می‌دهد که آبیاری با پساب باعث کاهش معنی‌دار نسبت جذب سدیم در هر دو عمق خاک (۳۰-۶۰ و ۶۰-۳۰) نسبت به آبیاری با آب چاه شده است.

نتایج کاربرد تیمارهای مختلف آبیاری نشان می‌دهد که کاربرد پساب در شش مرحله تأثیر معنی‌دار را در افزایش اسیدیته خاک داشته است (شکل ۳). به نظر می‌رسد بیشتر بودن مقدار بی‌کربنات پساب نسبت به آب چاه دلیل افزایش اسیدیته خاک می‌باشد. شایان جزیی و همکاران در سال ۱۳۸۹ نتیجه گرفتند که آبیاری با پساب باعث افزایش اسیدیته خاک در دو عمق ۳۰-۶۰ و ۶۰-۳۰ خاک گردیده است.

در شکل ۴ مشاهده می‌شود که فقط کاربرد پساب در یک مرحله و تناوب آب چاه و پساب در عمق اول تأثیر معنی‌داری در کاهش مقدار بی‌کربنات خاک داشته است.

نتایج کاربرد تیمارهای مختلف نشان می‌دهد که تغییر معنی‌داری بر میزان ماده آلی خاک در سه عمق خاک نداشته است که نتایج آن در شکل ۵ ارائه گردیده است. همچنین تغییر معنی‌داری در ظرفیت تبادل کاتیونی مشاهده نشد (شکل ۶). به نظر می‌رسد برای مشاهده افزایش ماده آلی در خاک نیاز به استفاده طولانی مدت از پساب و غنی بودن پساب از کربن آلی می‌باشد. این نتایج با نتایج مورگان کورونادو^{۶۷} و همکاران در سال ۲۰۱۱ در بررسی اثرات کوتاه مدت پساب بر خاک‌های آهکی مدیترانه‌ای مشابهت دارد.

نتایج ارائه شده در شکل ۷ نشان داد که بین دو روش استفاده از پساب یعنی کاربرد مقدار پساب در یک مرحله و کاربرد آن در شش مرحله تفاوت معنی‌داری وجود داشته است و کاربرد پساب در یک مرحله به دلیل حجم بالای آبشویی باعث آبشویی بیشتر گچ خاک از عمق اول و تجمع آن در عمق‌های دوم و سوم شده است.

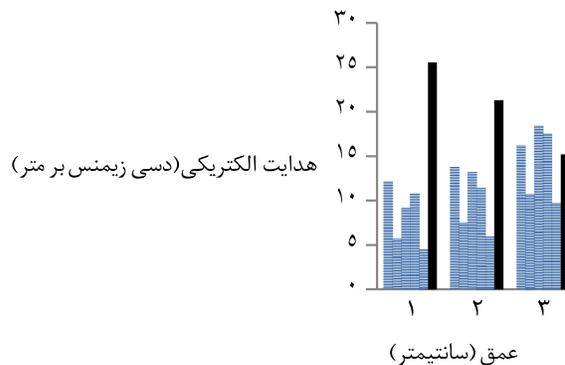
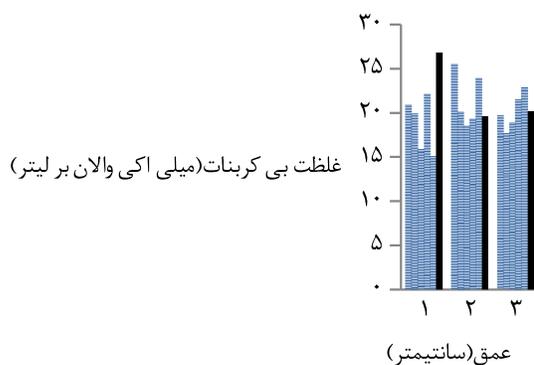
نتایج کاربرد تیمارهای مختلف نشان می‌دهد که تأثیر معنی‌داری بر میزان فسفر خاک نداشته است. این نتایج در شکل ۸ ارائه گردیده است. در استفاده دراز مدت از پساب موضوع انباشته شدن فسفر در خاک‌های زراعی باید مد نظر قرار گیرد زیرا در نتیجه فرآیند تجزیه مواد آلی، اسید هومیک تولید شده که منجر به افزایش ترکیب فسفر هومیک شده و نهایتاً افزایش میزان فسفر قابل دسترس می‌گردد. مطالعات پناهی کردلاگری و همکاران (۱۳۹۱) نشان داده است که میزان فسفری که از طریق آبیاری با پساب فاضلاب به مدت ده سال به یک خاک رسی افزوده شده بود، در عمق ۳۰-۰ سانتی‌متر تجمع یافت در حالیکه در خاک‌های سبک فسفر به عمق بیشتری شسته می‌شود.

^{۶۶}-Bharadwaj et al.

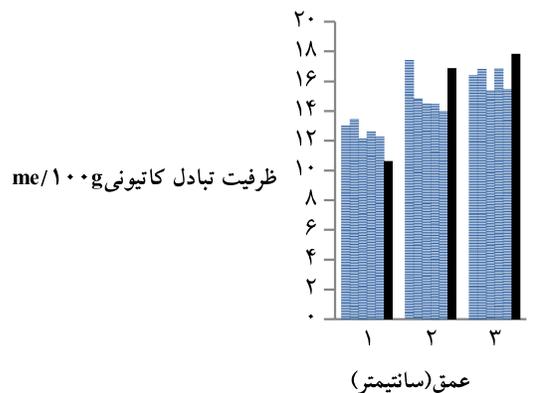
^{۶۷}-Morugan-Coronado et al.

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

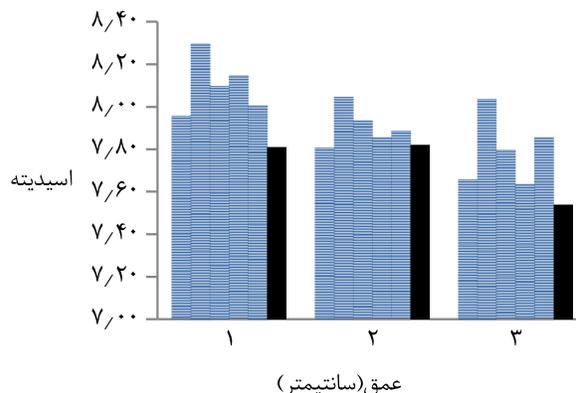
نتایج کاربرد تیمارهای مختلف آبیاری نشان می‌دهد که اعمال تیمارها تاثیر معنی داری در مقدار وزن مخصوص ظاهری خاک و هدایت هیدرولیکی خاک نداشته است که نتایج آن در شکل ۹ و ۱۰ ارائه گردیده است. مسعودی آشتیانی و همکاران در سال ۱۳۹۰ در تحقیق ۴ ماهه خود تاثیر معنی داری در مورد جرم مخصوص ظاهری و دیگر خصوصیات فیزیکی مشاهده نکردند. در جمع بندی نهایی می‌توان گفت که استفاده از پساب فاضلاب شهری توانسته است ضمن آبشویی نمک‌ها و سدیم خاک، محدودیت‌های شوری و قلیائیت خاک را بشدت کاهش داده و نیاز آبی گیاهان مورد کشت را نیز تامین نماید.

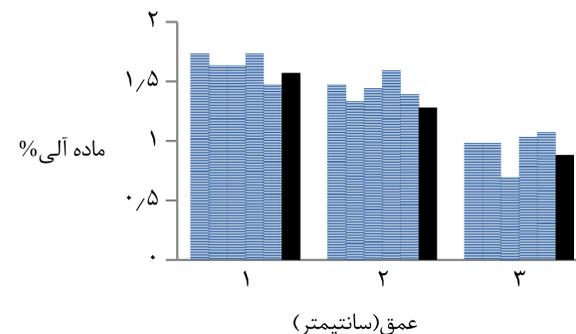
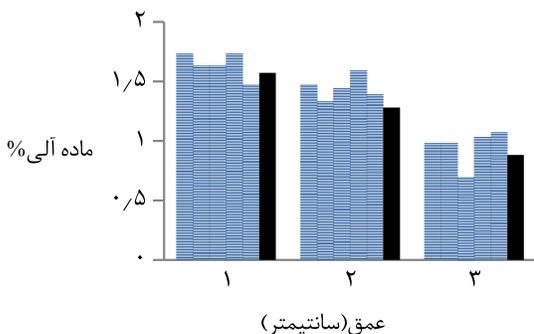
شکل ۱- مقایسه میانگین تغییرات EC - مقایسه میانگین تغییرات

در تیمارهای مختلف خاک SAR در تیمارهای مختلف

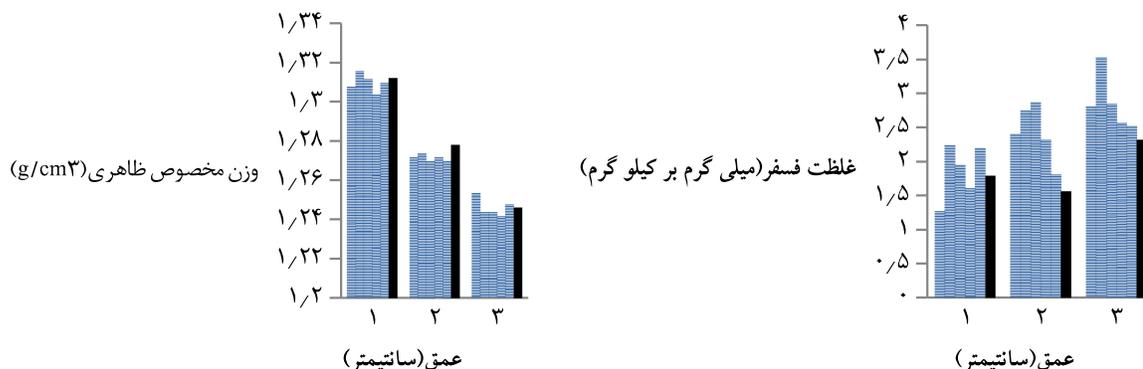

شکل ۲- مقایسه میانگین تغییرات غظت بی کرنات در تیمارهای مختلف pH شکل ۳- مقایسه میانگین تغییرات

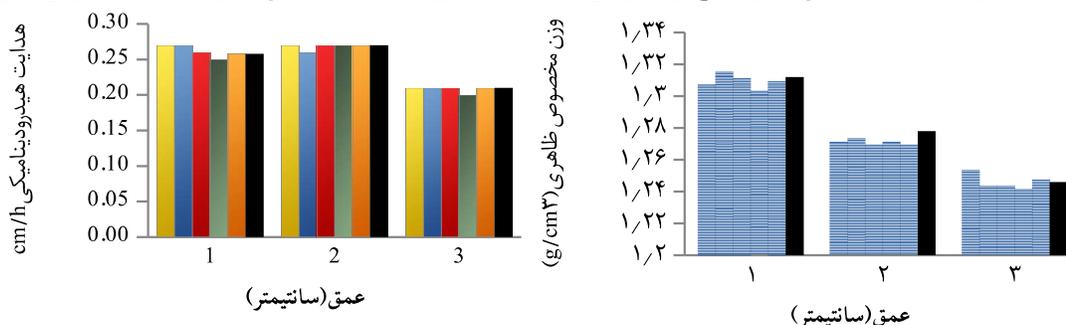

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

در تیمارهای مختلف CEC شکل ۵- مقایسه میانگین تغییرات ماده آلی در تیمارهای مختلف شکل ۶- مقایسه میانگین تغییرات

شکل ۷- مقایسه میانگین تغییرات گچ در تیمارهای مختلف شکل ۸- مقایسه میانگین تغییرات غلظت فسفر در تیمارهای مختلف

شکل ۱۰- مقایسه میانگین تغییرات B_d شکل ۹- مقایسه میانگین تغییرات در تیمارهای مختلف K_s در تیمارهای مختلف
 ستونهای نمودار به ترتیب از چپ به راست: ۱- آب چاه ۲- کاربرد پساب در ۶ مرحله ۳- تناوب آب چاه و پساب ۴- مخلوط آب چاه و پساب ۵- کاربرد پساب در یک مرحله ۶- شاهد (ستون سیاه رنگ)

منابع

- آزادی پور، ش. ۱۳۹۳. چگونگی تحول و تکامل خاک های شور و سدیمی و تعیین تناسب و محدودیت های آنها جهت کشاورزی در منطقه ۱ فکا. پایان نامه کارشناسی ارشد خاکشناسی، دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اصفهان.
- برزگر، ع. ۱۳۸۷. خاک های شور و سدیمی: شناخت و بهره وری. چاپ اول، اهواز: دانشگاه شهید چمران، ۱۸۰ صفحه.
- پذیرا، ا. ۱۳۸۵. راهنمای کاربرد مدل های تجربی و نظری آبشویی نمک های خاک های شور، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور. ۹۸-۱۰۸.
- شایان جزی م، قربانی ه، فیضی م. ۱۳۸۹. تاثیر استفاده از پساب در کشاورزی بر برخی خواص شیمیایی خاک، دومین سمینار ملی جایگاه آب های باز یافتی و پساب در مدیریت منابع آب- کاربردها در کشاورزی و فضای سبز.
- مسعودی آشتیانی، س. ۱۳۹۰. تاثیر کاربرد فاضلاب شهری در آبیاری سورگوم بر برخی خصوصیات فیزیکی خاک. پژوهش های خاک (علوم خاک و آب)، جلد بیست و پنجم، شماره ۳، صفحات ۱۳-۲۵.
- محمدی، پ. ۱۳۸۵. مروری بر استانداردها و تجارب استفاده از پساب آبیاری. کمیته ملی آبیاری و زهکشی ایران، ۴۵ صفحه.

- Ayers RS, Westcott DW. ۱۹۸۵. Water quality for agriculture. Irrigation and Drainage paper ۲۹ Rev. ۱. FAO. Reme. ۱۷۴ P
- Bhardwaj A.K., Goldstein D., Azenkot A. and Levy . ۲۰۰۷. Irrigation with treated wastewater under two different irrigation method. Effects on hydraulic conductivity of a clay soil. Geoderma, ۱۴۰: ۱۹۹-۲۰۶
- Feizi M. ۲۰۰۱. Effect of treated wastewater on accumulation of heavy metals in plants and soils. ICID International Workshop on Wastewater Reuse Management, Korea, ۱۹-۲۰, September

چهاردهمین کنگره علوم خاک ایران - شیمی حاصلخیزی و تغذیه گیاه

Morugan-Coronado A. ۲۰۱۱. Short-term effects of treated wastewater irrigation on Mediterranean calcareous soil. *Soil & Tillage Research*. ۱۱۲: ۱۸-۲۶

Abstract

In order to amend and decrease saline and alkaline land limitations Foka culture and stock raising company in south of Isfahan to investigate possibility of using uncommon water supplies in order to land reform research in form of factorial design with Δ replications and Δ different leaching treatment: They are: ۱- well water. ۲- Sewage residue usage in ۶ steps. ۳- Rotation well water and sewage residue. ۴- Mixture of well water and sewage residue. ۵- Sewage residue application was done in one step for ۲ months and compared with control which it was farm soil without leaching, soil sampling was conducted in ۳ depths (۰-۳۰, ۳۰-۶۰ and ۶۰-۹۰ cm) and some of chemical and physical characteristics of soil and well water and sewage effluent was measured. Results show that sewage residue usage has the most significant effect in E_c, SAR, pH and gypsum. Different treatments application hasn't significant effect on amount of P, OM, CEC, HCO₃⁻, Bd, K_s.